

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świeciu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Peżyński

po rozpoznaniu na posiedzeniu

sprawy W , R P i M B

oskarżonym o przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 kks oraz wykroczenia skarbowe z art. 107 § 4 kks

z urzędu w przedmiocie zbadania zgodności przepisów ustawy z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej

na podstawie art. 193 Konstytucji RP i art. 3 ustawy z dnia 01 sierpnia 1997 roku o Trybunale Konstytucyjnym oraz art. 22 § 1 kpk

postanawia:

I. zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniami prawnymi co do zgodności ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.), z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej:

1. czy przepisy art. 6 ust. 1 w zw. z art. 3, art. 14 ust. 1 i art. 23a cyt. ustawy zostały uchwalone w sposób naruszający wymagania dotyczące procesu legislacyjnego wynikające z prawa unijnego, związane z zachowaniem obowiązku notyfikacji przepisów technicznych Komisji Europejskiej, a zatem czy są zgodne z art. 2 w związku z art. 7 i art. 9 Konstytucji RP;
2. czy przepis art. 14 ust. 1 cyt. ustawy jest sprzeczny z art. 2 w związku z art. 7 i art. 9 Konstytucji RP z uwagi na naruszenie wynikającego z dyrektywy 98/34WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 roku obowiązku notyfikacji przepisów technicznych przez Komisję Europejską;
3. czy art. 14 ust. 1 cyt. ustawy uznawany za przepis techniczny w rozumieniu dyrektywy 98/34WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 roku jest zgodny z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP w sytuacji, gdy cyt. ustawa została uchwalona z naruszeniem obowiązku notyfikacji wynikającym z powołanej dyrektywy ale i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 roku w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, z uwagi na naruszenie trybu ustawodawczego;
4. czy dopuszczalne jest pociągnięcie do odpowiedzialności karnoskarbowej za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego oraz wykroczenie skarbowe z art. 107 § 4 Kodeksu karnego skarbowego osób, które prowadzą grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny wbrew zakazom zawartym w przepisach cyt. ustawy, uchwalonej z naruszeniem obowiązku notyfikacji, jak w pkt. 1,2,3 postanowienia.

II. zawiesić postępowanie karne wobec w/w oskarżonych.

UZASADNIENIE

W ocenie Sądu Rejonowego w Świeciu, przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy wyłoniła się potrzeba rozstrzygnięcia zagadnień prawnych, wymagających stwierdzenia zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych.

Urząd Celny w B skierował do Sądu Rejonowego w Świeciu akty oskarżenia przeciwko M W , R P oraz M B , których oskarżono o przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks oraz wykroczenia skarbowe art. 107 § 4 kks (vide k. 152-153, 244-245, 333-334, 1043-1044, 2272-2274 akt).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 193 Konstytucji RP i art. 3 ustawy z dnia 01 sierpnia 1997 roku o Trybunale Konstytucyjnym, sąd może przedstawić Trybunałowi pytanie prawne co do zgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub ustawą, jeżeli od odpowiedzi na pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem. Tego rodzaju sytuacja zaistniała w niniejszym postępowaniu.

Wskazać należy, że w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (w połączonych sprawach C-213/11, C-214/11, C-217/11) z dnia 19 lipca 2012 roku, norma prawna zakazująca użytkowania automatów do gier stanowiąca podstawę prawną zarzutu w niniejszej sprawie, przed jej wprowadzeniem w życie powinna być notyfikowana w Komisji Europejskiej (por. pkt 24 i 25 cyt. wyroku), a ściślej notyfikowana w związku z wprowadzaniem nowego zakresu zakazu (wobec automatów nie wypłacających wygranych). Ponadto wskazano, że naruszenie obowiązku notyfikacji stanowi błąd proceduralny, zatem przepisy ustawy o grach hazardowych są nieskuteczne i nie mogą być podstawą rozstrzygnięć sądów krajowych. Skoro więc powyższe przepisy (por. w szczególności art. 2 ust. 5 ustawy o grach hazardowych) nie zostały notyfikowane, nie są wiążące wobec jednostek. Stąd też, w zastanym stanie prawnym i stanie faktycznym niniejszej sprawy zachodzi konieczność zbadania zgodności z ustawą zasadniczą przepisów art. 6 ust. 1 w zw. z art. 3, art. 14 ust. 1 i art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.).

Wymaga bowiem rozstrzygnięcia, czy tryb uchwalenia cyt. ustawy — bez stosownej notyfikacji przepisów technicznych przez Komisję Europejską — nie stanowi naruszenia art. 9 Konstytucji RP nakładającej na państwo polskie obowiązek przestrzegania wiążącego je prawa międzynarodowego, statuującego członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w strukturach Unii Europejskiej. Ponadto, należy przesądzić, czy odejście od obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego, które stoi w sprzeczności z art. 2 ustawy zasadniczej, nie spełniając standardów demokratycznego państwa prawa, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej. Naturalną konsekwencją naruszenia wskazanego trybu jest pytanie o stopień niezgodności wskazanych przepisów ustawy „hazardowej” z przepisem art. 7 ustawy zasadniczej, nakładającym na organy władzy publicznej

(w tym obie izby parlamentu) obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa, w tym prawa wspólnotowego.

Zbliżone zagadnienia prawne, dotyczące skuteczności obowiązywania art. 107 § 1 kks, stały się przedmiotem rozważań ze strony Sądu Najwyższego, czego efektem były dwukrotne odmowy podjęcia uchwały w sprawach o sygn. I KZP 14/13 oraz i KZP 15/13. Mając na uwadze obszerne rozważania prawne zawarte w obu postanowieniach Sądu Najwyższego i nie dostrzegając konieczności ich powielania, Sąd Rejonowy — zgodnie z sugestią zawartą w uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 listopada 2013 roku w sprawie o sygn. I KZP 15/13 — zwrócił się do Trybunału Konstytucyjnego o rozstrzygnięcie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów art. 6 ust. 1 w zw. z art. 3, art. 14 ust. 1 i art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych w sytuacji, gdy projekt tych przepisów nie został przedstawiony przez Państwo Polskie w Komisji Europejskiej w ramach procedury notyfikacyjnej.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż rozstrzygnięcie powyższego zagadnienia ma zasadnicze znaczenie dla dopuszczalności pociągnięcia do odpowiedzialności karnoskarbowej - zarówno za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks jak i wykroczenia skarbowego z art. 107 § 4 kks - osób, które prowadzą grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny wbrew zakazom zawartym w cytowanych powyżej przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. Powyższa uwaga dotyczy w pełni przedmiotowego postępowania karnoskarbowego, bowiem zarówno M W , R P , jak i M B zostali oskarżeni w oparciu o kwestionowane przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. Zatem rozstrzygnięcie pytań prawnych zawartych w postanowieniu w oczywisty sposób rzutuje na zasadność prowadzenia niniejszego postępowania karnego na każdym etapie.

Zasadnym jest wskazanie — za Sądem Najwyższym — iż naruszenie wynikające z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 roku (Dz.U.L. 363, s. 81) obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego, którego konstytucyjność może być badana wyłącznie w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

W niniejszym postępowaniu Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że doszło do tego rodzaju wadliwości trybu ustawodawczego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 marca 2014 roku sprawie III KK 447/13 brak notyfikacji jest naruszeniem konstytucyjnego trybu ustawodawczego, a zatem sądy stosujące prawo obowiązane są zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego ze stosownym pytaniem prawnym w tej mierze, zawieszając jednocześnie postępowanie (art. 22 § 1 kpk), w którym miałyby dojść do zastosowania wadliwie ustanowionego przepisu.

Uwzględniając całokształt okoliczności, w ocenie Sądu Rejonowego w Świeciu, należało postanowić, jak na wstępie.

/-/ SSR P. Pezyński

Na oryginalne właściwe kopie
ZA ZGODNOŚĆ
Sekretarz sądu

SĄD REJONOWY w ŚWIECIU n/W
stwierdza, że powyższe orzeczenie
uprawomocniło się *odnosząc pkt*

dnia *27.10* 20*.14* r
i jest wykonalne

Świecie, dn. *2015-01-29* r

Sędzia:
Sędzia Sądu Rejonowego

Janusz Dziński